ת"פ 48415/03/16 – מועצה אזורית מרחבים נגד יצחק בן ישראל רחמני,מדינת ישראל- תביעות נגב

בית משפט השלום בבאר שבע

ז' תמוז תשע"ו
13 יולי 2016

ת"פ 48415-03-16 מדינת ישראל נ' רחמני
תיק חיצוני: 54601/2016

מספר בקשה:6

לפני	**כב' השופט רון סולקין**
מבקשת	**מועצה אזורית מרחבים ע"י ב"כ עו"ד רואי רון**
נגד	
משיבים	**1. יצחק בן ישראל רחמני ע"י ב"כ עו"ד אורן סבן 2. מדינת ישראל- תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד אלי מימוני**

החלטה בבקשת המשיב 1 לעיכוב ביצוע
(בקשה מס' 6)

לפני בקשה לעיכוב ביצוע החלטה בית המשפט, במסגרתה הותר למבקשת לעיין בכתב האישום שהוגש נגד המשיב 1 בתיק בית המשפט שבכותרת.

המשיב 1 הינו נהג הסעות, המועסק על ידי המבקשת, והועמד לדין בגין פגיעה אלימה, לכאורה, בקטין, במסגרת עבודתו.

המבקשת עתרה לעיין בכתב האישום שהוגש, על מנת לדון בפן המשמעתי של התנהגותו, לכאורה, ובהמשך העסקתו.

בדיון שהתקים ביום 07.07.2016, לאחר שנשמעו עמדות הצדדים, קבע בית המשפט כדלקמן:

האינטרס הציבורי העולה מהבקשה, גובר, בנסיבות המתוארות, על האינטרסים האישיים של הנאשם. זאת, משהמדובר, לכאורה, בעבירה שנעברה במהלך עבודתו של הנאשם ובעניין הנוגע לעבודתו ולהתאמתו לעבודה במישרין.

אי חשיפת כתב האישום כלפי מעסיקתו של הנאשם, שהיא גוף ציבורי האמון, בין היתר, על שלומם ובטחונם של התלמידים המובלים בהסעות - עלולה לפגוע ביכולתה לקבל ההחלטות המתאימות.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בית המשפט הורה למשיבה 2, למסור עותק כתב האישום לידי המבקשת, כנגד הצגת יפוי כח, וכן קבע הגבלות על מטרות העיון ועל העברת כתב האישום לידיעת צדדים אחרים.

המשיב 1 פנה לבית המשפט בבקשה לעכב ביצוע החלטה זו, לצורך הגשת "ערר". הבקשה לעיכוב ביצוע נתקבלה ביום 11.07.2016, ארבעה ימים לאחר מתן ההחלטה.

בהחלטה מאותו היום, נתבקש ב"כ המשיב 1 להצביע על מקור הסמכות להגשת "ערר" בגין החלטה מסוג זה.

בתגובת ב"כ המשיב 1, שהוגשה למחרת היום, נטען, כי המדובר בבקשה שענינה גילוי חומר חקירה, וכי ניתן לערור על ההחלטה בה בהתאם לסמכות המוקנית בסעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

לא כן היא.

ההחלטה עליה מבקש המשיב 1 לערור, הינה החלטה בבקשה של צד ג' לעיין בכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט, כאשר הסעיף אליו מפנה ב"כ הנאשם ענינו עיון מטעם ההגנה בחומר החקירה, המצוי אצל היחידה החוקרת.

אין הנדון דומה לראיה.

היות שהמדובר בבקשה שהוגשה במסגרת התיק הפלילי, המדובר בהחלטת ביניים בהליך הפלילי, אשר אינה נתונה לערעור, בהיעדר מקור תחיקתי ספציפי.

ואם תמצה לאמר, כי המדובר בהחלטה שאפיה מנהלי, מכח תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג - 2003 (להלן: "**תקנות העיון**"), הרי גם עיון בתקנות אלה, ובסעיפים שהותקנו מכֹחן, מלמד, כי המחוקק לא מצא לקבוע זכות ערעור, או אף רשות ערעור, בנוגע להחלטה מסוג זה.

ראו, לענין זה, החלטה שניתנה, רק לאחרונה בבית הדין הצבאי לערעורים בערעור (עלב"ש) 113/15 **ת.ד. נ' התובע הצבאי הראשי** (החלטה מיום 14.01.2016 - פורסם במאגרים), בענינה של בקשה דומה לפי תקנות העיון:

החלטת בית הדין המחוזי בבקשה, ניתנה, איפוא, בסמכות, ברוח הוראות תקנה 4(ב) לתקנות העיון. עם זאת, תקנות העיון **אינן מקנות זכות ערעור** על החלטה שניתנה לפיהן. כידוע, זכות הערעור איננה זכות מוקנית, והיא קמה רק מכח הוראה מפורשת בדין: "זכות הערעור אינה זכות הנקנית אוטומאטית, או הקמה כאילו על אתר עקב עצם שפיטתו של אדם על ידי ערכאה שיפוטית ראשונה כלשהי, או לאחר התדיינו לפניה; היא נולדת אך ורק מכוחה של הוראה מפורשת שבחוק היוצרת אותה ומגדירה את תחומיה..." (בג"ץ 87/85 **ארג'וב נ' מפקד כוחות צה"ל לאזור יו"ש**, פ"ד

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

מב(1) 353, 360 (1988)).

[ההדגשה - במקור].

בהתאם להלכת בג"ץ 87/85 **ארג'וב נ' מפקד כוחות צה"ל לאזור יו"ש**, פ"ד מב(1) 353, שהובאה לעיל, ובהעדר הוראת דין מפורשת המקנה זכות ערעור על החלטה זו, אשר ניתנה בהתאם לתקנות העיון - לא עלה בידי ב"כ המשיב 1 להצביע, על המקור התחיקתי לדיון בערעור על החלטה זו.

אמנם, חיפוש במאגרי המידע של פסקי הדין מעלה מספר מקרים, בהם נדון הליך ערעורי על החלטה מכֹחן של תקנות העיון. לרוב, המדובר היה בהליכים אזרחיים. עם זאת, עיון באותן החלטות מלמד, כי שאלת הסמכות לדון בערעור כאמור - לא נדונה במישרין, תוך בחינת המאטריה המשפטית הנדרשת, ככל הנראה לאור העובדה, ששאלת הסמכות לא הועלתה כלל. במקרה אחד, החלטה בתיק רע"א 1026/14 **רובין ואח' נ' מדינת ישראל ואח'** (החלטה מיום 16.03.2014 - פורסמה במאגרים), הועלתה הטענה, ובית המשפט העליון, כב' השופט י' דנציגר, באמרת אגב, חיווה דעתו, כי ספק בעיניו אם ראוי לקבוע, שלא תינתן האפשרות לערער על החלטה מסוג זה. עם זאת, שאלת הסמכות נותרה, בסופו של דבר, בצריך עיון.

ודוק: השאלה איננה האם ראוי שתינתן זכות ערעור על החלטה מכֹחן של תקנות העיון. לדעת בית המשפט, ראוי היה שתינתן אפשרות לערער על החלטה כזו, שעלולות להיות לה משמעויות, בכל הנוגע לחדירה לצנעת הפרט של צדדים להליך, והשלכותיה אינן בהכרח פחותות מהשלכות החלטה בנוגע לסגירת דלתות בית המשפט או איסור פרסומו של הליך, לגביהן נקבעה זכות ערעור ספציפית, בהתאם להוראות סעיף 70ד' לחוק בתי המשפט [נוסח חדש], תשמ"ד - 1984.

אלא, כשם שמצא המחוקק לקבוע סמכות ערעורית ספציפית בנוגע להחלטות שענינן פומביות הדיון, כך לא מצא לקבוע סמכות כאמור בנוגע להליך מכֹחן של תקנות העיון.

בהעדר הצבעה על מקור תחיקתי להגשת ערעור על ההחלטה -אין לבית המשפט אלא לדחות הבקשה לעיכוב ביצוע.

מעבר לנדרש, גם לו היה בידי ב"כ המשיב 1 להצביע על מקור תחיקתי להגשת ערעור מטעמו - הרי לגוף הענין, דין הבקשה להדחות, לאור השיהוי בהגשת הבקשה לעיכוב ביצוע, שהתקבלה, כאמור, ארבעה ימים לאחר מתן ההחלטה, כאשר ההחלטה ניתנה במעמד ב"כ הצדדים ולא היתה מניעה לעתור לעיכוב ביצועה לאלתר.

הבקשה, איפוא, נדחית.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ו, 13 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©